

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Defensio Locorum S.
Scripturae. De Ecclesia Catholica, Et Eius Pastore
Episcopo Romano, B. Petri, principis Apostolorum
successore, libri duo. Aduersus nugatorias ...**

**Torres, Francisco de
Coloniae Agrippinae, 1580**

VD16 ZV 18729

Capvt VI. De potestate Episcopis data conuocandi ecclesiam, & ex ea
eijciendi tandem ab Antonio concessa, & de ea, quod assumpsit falsum,
non co[n]gregare episcopos Romanos ecclesia[m], ad ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-33634

siue superintendentes non esse episcopos, vel vos ipsi testes estis, qui nec sic quidem unquam ausi estis eos appellare. Quod ego consilio & providentia Dei factum esse interpretor; ut sitis ἀποκατάξειτοι, id est, vestro iudicio condemnati, ut Apostolus de omnibus hæreticis pronuntiavit. Iam ne sentis Antoni, quàm præposterè, et quàm peruerse tuum præposterum mihi affinxeris? ego à notissimo ad non notum tibi descendi, tu ab æqualiter obscuro in obscurum, ut antea docui.

CAPVT VI.

De potestate Episcopis data conuocandi ecclesiam, & ex ea eiiciendi tandem ab Antonio concessa, & de ea, quod assumpsit falsum, non cōgregare episcopos Romanos ecclesiā, ad concludendū falsum, nō esse Pontifices Romanos successores Apostolorū, & de iudicio, quod contra scripturam de Pontifice faciunt sine villo Dei metu. & quare liceat nobis hæreticos iudicare, & conuicijs in eos propter Euangelium nō parcere, & quomodo Pontifex cōgreget in vniuerso mundo ecclesiā. Et de euangelio Lutheri vbi fructificet, & crescat.

Accedis tandem ad locum Marthæi, ex quo, aiebam ipse facile intelligi episcopos esse, quibus potestatem congregandi Ecclesiam Dominus dedisset. Repetam iterum, quia tu more tuo semper mutila, & decurtata recitas, cum ergo dixit Dominus, si Ecclesiam non audierit, sit tibi tanquam Ethnicus, & publicanus, qui essent, quibus hanc potestatem excommunicandi daret, statim docuit subiungens Amen dico vobis, quæcunq; ligaueritis super terrā, erunt ligata & in cælo; & quæcunq; solueritis super terram, erunt soluta & in cælo. Hec ego, mendaciū ergo est, quod ais, me omittere eā ἀντιδεδίπ, quæ est, inquis, in contextu nempe ligandi & soluendi; & aliam inuehere τὴν λόγῳ. Ego enim, ut nunc tandem vides, hanc tuam ἀντιδεδίπ non omisi, nec aliam inuexi, ut tuo verbo utar. Subiunxi postea, Apostolis enim hoc dixit, qui quidē, quia morte, sicut Apostolus ait, permanere prohibebantur, id ipsum dictum voluit ijs, qui sanctis Apostolis vicaria ordinatione successerunt, qui sunt Episcopi. Quibus autem hanc potestatem eiiciendi ex Ecclesia in nomine suo dedit, eisdem quoque, ut ratio consequentiæ postulat, & quidem prius

Antonius
in menda-
cio manife-
sto deprehē-
sus.

prius potestatem dedit congregandi, item in nomine suo, Ecclesiā siue magnā, siue paruam. Si enim non dedisset potestatem congregandi Ecclesiā, id est, cōuocandi, sic enim à te intelligendū erat, quomodo habere possent ecclesiā, vnde eijcerent? hæc erat ratio consequētiæ, quæ à te erat refellenda, si poteras, & non dissimulanda, sed finxisti me initia Ecclesiæ querere ex excommunicatione, dixi antea, vnde quæram initia ecclesiæ nouæ, scilicet ex dispositione eius à Christo instituta, cui præest Episcopus, & cuius pars vna est, potestas congregandi ecclesiā, & in ea soluendi, & ligandi, & inde excommunicatos eijciendi, tu verò peruerse intellexisti, quasi habere potestatem congregandi Ecclesiā, vnde eijcerent excommunicatum, esset formare Ecclesiā, & ex nouis Christianis tunc primum constituere, & non potius habere potestatem conuocandi Ecclesiā, quod

Quam obtu-
te intellexe-
rit Antoni-
us, quod le-
gerat habe-
re Episco-
pos potesta-
tem congre-
gandi eccle-
siā, vt si di-
ctum esset,
constituēdi
ecclesiā
primum.

verbum ipsum Græcum sonat ἐκκλησιασμός. Quid obtusius esse potuit, quam sic intelligere, sicut intellexisti? postea ais, nemo enim negat Ecclesiā Christianā fuisse primum ab Apostolis congregandā, quamuis id non sequatur ex tuo argumento. Quasi hoc voluerim probare. Quis non iudicet te delirare, nisi tu? vel exemplum Pauli, quod statim subieci, te debuit admonere, quid esset, quod dicebam dari simul potestatem Episcopis congregandi Ecclesiā, quibus dabatur potestas ex Ecclesiā eijciendi, statim enim subiunxi, vtrunq; horum cernitur in Paulo Apostolo, qui in hunc locum Matthæi, scilicet 18. intuens, & eum veluti interpretans, cum Corinthiū illum incestum iam notum excommunicat, quia Ecclesiā, quæ eiusmodi sceleratos non admittit, non audiebat, in nomine, inquit, Domini nostri Iesu Christi congregatis vobis, & meo spiritu, iudicaui cum virtute Domini nostri tradere huiusmodi hominem Sathanae, &c. congregatis vobis dixit, id est, conuocatis auctoritate scilicet Pauli, qui excommunicabat. Non enim constituebatur tunc primum Ecclesiā Corinthiorum, quæ iam antea erat constituta. Quis vllum tam hebetem, & tam parum intelligentem cogitare potuisset, qui sic, vt tu, congregare Ecclesiā ad primam constitutionem Ecclesiæ referret? Deniq; postquam plures elabendi vias tentasti, & nulla earum exitum reperisti, quin à te

conce-

concedendum esset, datam esse episcopis potestatem τὴ ἐκκλησιάζειν. Quomodo
 id est, conuocandi Ecclesiam, quibus data esset potestas eijciendi Antonius
 ex ea: ex quo planè efficiebatur, nō esse ecclesias apud Protestantes, licet inui-
 quia non esset Episcopus, qui eas conuocaret ad audiendum verbū, tus tandem
 ad sacrificium, ad orationem, ad sacram communionem, & ad alia sa- dederit, da-
 cramenta. dedisti licet inuitus, esse quidem Episcoporum congrega- tam esse e-
 re Ecclesias in Christi nomine, esseq; hoc illis, vt tu ais, ἐκκλησιάζειν. Sic piscopis po-
 enim scripsisti, ita igitur aduersus Turrianum ex ipsius fun- testatem cō-
 damento concludamus, Apostoli, & eorum successores uocandi ec-
 Ecclesiam congregarunt, & congregant in Christi nomi- clesiam, &
 ne, & hoc illis est ἐκκλησιάζειν, at Pontifex Romanus, & quot eijciendi ex
 quot ex illa radice surgunt Episcopi, non modo non con- ea,
 gregant Ecclesiam in Christi nomine, sed eam potius dis-
 sipant, & à Christo abstrahunt, vt eam sibi suisq; commē-
 tis addicant: ergo Pontifex, & eius Episcopi non sunt A-
 postolorum successores, & Ecclesia ab eis congregata nō
 est vera Ecclesia, sed potius in eos quadrat, quod ait Chri-
 stus Matthæi 12. qui non congregat mecum, dispergit. ,
 Haftenus Antonius. Das igitur mihi licet inuitus, vt dixi, meum Quomodo
 fundamentum, vt vocas, esse scilicet Episcoporum, qui sunt Aposto ex concessio-
 lorum successores, congregare Ecclesiam in nomine Christi, rursus ab Antonio
 ergo ex hoc fundamento nobis à Sadeele dato, concludamus nos ad efficiatur
 uersus eum, non habere ecclesiam Protestantes, quia non habent E- non habere
 piscopos Apostolorum successores, qui in nomine Christi Ecclesias Protestan-
 congregant, quisq; suam. Non enim est vnius ciuitatis nisi vnus tes ecclesiā.
 Episcopus. videamus nunc de tua conclusione, at inquis, Pon-
 tifex Romanus, & quotquot ex eius radice surgunt Epi-
 scopi, non congregant, sed dissipant Ecclesiam, & à Chri-
 sto abstrahunt, vt eam sibi & suis commentis addicant, er-
 go non sunt successores Apostolorum, & Ecclesia ab ijs
 congregata, non est vera Ecclesia, & in eos quadrat, quod
 ait Christus Matth. 12. qui nō congregat mecum, spargit. ,
 Hac argumentatione populos, & Principes Germaniæ decipitis, Qua argu-
 quotquot à radice Lutheri, vt tuo more loquar, surrexistis. Idcirco mentatio-
 ne populos,

& principes
Germania
doctores
Protestanti
um decipi
ant.

De iudicio,
quod docto
res Prote
stantiū sibi
contra scri
pturam &
iudicium
Domini &
minas eius
sumunt.

Locus Ecce
lesi in eos
qui alios iu
dicant.

cogor non esse tam brevis, quam optarem. Ac primum, quaeso Antoni, quis te constituit iudicem Pontificis Romani, & omnium episcoporum ecclesiae Catholicae? omnes enim ab eius radice surgunt. Nō legis in Euangelio, dominum te, & ministros Protestantium ab hoc iudicio deterrem? nolite, inquit, iudicare, & non condemnabimini; in quo enim iudicio iudicaueritis, iudicabimini: id est, qui alios, ut ait Photius Matthaei scholiastes, condemnatis, personam iudicis sumentes, condemnabimini: quos magis oportebat sollicitos esse de peccatis vestris. Itaque non illū, inquit, sed te potius condemnas. Idem in te dicendum est Antoni. Dices fortasse non esse hoc iudicare, sed peccantes corrigere. non legisti Paulum, cum ad Tim. c. 5. scribit, seniore ne increpaueris, sed obsecra, ut patrem? Episcopum intelligit, ut sanctus Epiph. Theodoretus, & alij interpretantur. oportet, inquit Photius, peccantes arguere, sed ut Dominum seruos, aut patrem liberos, aut amicum amicos, studio emendandi. Estis ne ergo vos domini, aut patres, & Pontifex, & Episcopi serui, aut filij vestri? aut tanquam amici amicos reprehenditis, quos odio acerbō, & inueterato prosequimini? admonitio, inquit idem auctor, hortatio & symphonia, id est, condolentia omnibus sunt commoda, si opportunē adhibeantur, ac iudicare, arguere, increpare solis Episcopis conueniunt. Estis ne igitur vos episcopi episcoporum? aut vos episcopi, & isti vestri ministri? si vobis videntur peccatores, non legisti in Euangelio, quomodo Phariseus ille facto iudicio de publicano, ab illo condemnatus discesserit? publicanus contra ab illo iustificatus? Sed quod facitis Antoni, non est nouū, aut inusitātū in hac mortali vita vanitatis, & corrupti iudicii plena, notauit hoc genus vanitatis Ecclesiastes, c. 8. Cum homines deprauati iudicii, & maleuoli de bonis alioqui & iustis male sentiunt, quod ministris Protestantium accidit, qui cū sint, quales esse docuit eorū pater Lutherus, odio ex contentione suscepto ad suspicandum omne malum de Pontifice, & episcopis eius facile ducuntur. est inquit Ecclesiastes alia vanitas, quae sit super terram: sunt iusti, quibus mala proueniūt, quasi opera egerint impiorum, & sunt impij, qui ita securi sunt, quasi iustorum facti habent. Huiusmodi fuit Martinus Lutherus apostata, & incestus, &

mins-

ministri Protestantium, quot quot ab illa radice surgunt, ut tu loqueris, qui ita securi sunt, quasi iustorum facta habeant. desine igitur Antoni iudicare Pontificem Romanum, & Episcopos; ne, sicut beatus Iacobus ait, maius iudicium sumas: ex Evangelio intelliges, si tamen volueris, quāto grauius sit peccatū eius, qui alterū iudicat, quam eius, qui iudicatur. illud enim eum trabe comparat, hoc verò eum festuca, cū ait, hypocrita, eijce primum trabem de oculo tuo; & tunc videbis eijcere festucam de oculo fratris tui. Sic hūc locum intellexit, & interpretatus est Dorotheus Abbas, in libro de non iudicandis proximis, quam graue, inquit, sit iudicare, docuit Euangelium, cū ipsum iudicare vocauit trabē; & peccatū proximi, quod iudicatur, vocauit festucam. Hoc verò si Lutherū, & ministros Protestantium iudicamus, secundum scripturam facimus, cum ait Apostolus, si ergo cōueniat vniuersa Ecclesia in vnum, & omnes propheete, intret autem quis infidelis, vel idiota, conuincitur ab omnibus, diiudicatur ab omnibus. Nos enim Lutherum, & ministros Protestantium, & qui eos studiose & scienter sectantur, ut in summa dicam, hereticos esse docemus, & probamus, quia eos Ecclesia catholica, quæ per cunctum orbem diffusa est, secundum præceptum Apostoli deuittat, & in eos inquirat; & quod eos maledictis insectamur, hoc item secundum scripturam facimus, & Apostolorum exemplo, ut cum Paulus dixit in Elymam magum, plene omni dolo, & fili diaboli, & Stephanus protomartyr, cum Iudæos videret veritate repugnare, ac magis ad impietatem incitari, tunc iustissimè in eos inuectus, homicidas, & proditores vocauit, sicut Dominus etiā aiebat, vos ex patre diabolo estis; & illud, generatio praua, & adultera. Prosequi enim benedictionibus eos, qui nos insectantur, non eos, qui religionem, præceptum est. Sicut enim in argento, aut alia possessione, aut in corpore damnum datum est, iubet Deus pacis, ne se vlciscatur; sed vindictam potius Deo relinquat. Cum verò quis non in illis nocet, sed contumelijs religionem lædit, tunc iubemur, non dissimulare ignauè contumeliā, ne nostra segnitie audaciorē reddat impietate; neq. nos eorū silentiū inimicum ad vituperandā religionē adiunget. Tractant hūc locū eruditè, et copiose Photius Cōstantinopolita

Locus Evangelij, hypocrita, eijce primum trabem de oculo tuo, &c.

Quomodo liceat nobis secundum scripturam iudicare hereticos; & eos maledictis, & contumelijs prosequi ad defensionem Evangelij.

nus in libro questionum ad Amphilochem Metropolitanam Cyzici, Unde hæc pauca è Græco transtuli, totum locum recito in libro, quæ aduersus Boquinum accusatorem nominis Societatis Iesu, nuper scripsi, is enim querebatur, quod Lutherum, Philippum, Bucerum, Zuinglium, Caluinum, & similes vituperamus. redeo ad conclusionem argumentationis tuæ. Falsum esse iudicium, quod contra præceptum Domini, & contra Scripturam eius usurpasti, & ad concludendum falsum item sumpstisti, Pontificem Romanum, & omnes Episcopos eius non congregare in nomine Domini Ecclesiam, sed eam potius dissipare, & à Christo abstrahere, testis est Ecclesia ipsa Catholica per cunctum Orbem propagata; quæ ad nullum aliud Euangelium audiendum, & credendum, & in eo fructificandum congregatur, nisi ad Euangelium, quod Pontifex, & Episcopi, qui fidei eius adherent, prædicant, & profitentur, & si quis licet angelus de cælo, sicut Apostolus ait, Euangelizet, præter quàm, quod à Pontifice Romano, & Episcopis catholicis, id est, fidei eius adherentibus euangelizatum est, anathema sit. Et sicut Apostolus Colossensibus gratulatur de fide & dilectione eorum in omnes, propter spem, inquit, quæ reposita est vobis in cælis, quam audistis in verbo veritatis, & Euangelij, quod peruenit ad vos, sicut in vniuerso mundo est, & fructificat, & crescit, sicut in vobis ex ea die, qua audistis, & cognouistis gratiam Dei in veritate: sic nos hoc ipsum iam gratulamur etiam gentibus & populis Indorū, quod peruenit ad eos hoc ipsum Euangelium, sicut in vniuerso mundo est, & crescit, & fructificat in eis ex eo die, quo audierunt, & cognouerunt gratiam Dei. Vestrum verò Euangelium, dic tu bone Antoni, dic sodes, peruenit ne ad omnes? est ne in vniuerso mundo? fructificat, & crescit extra Germaniam? quid dixi extra Germaniam? fructificat, & crescit in ipsa Germania? dices fortassis audiri vestrum Euangelium in vniuerso mundo ab Ecclesia electorum: si auditur; videtur igitur is, qui euangelizat. Non enim respondebis, vt antea dixi, audiri quidem vocem Euangelij, sed neminem videri, sicut de illis, qui Paulum comitabantur in Actis Apostolorum, cap. 9. scriptum est. Quod si visibilis est, qui

Quomodo
appareat
factum esse
quod sum-
puit, Ponti-
ficem Ro-
manum nō
congregare
ecclesiam.

Quomodo
in vniuerso
mundo Eu-
angelium,
quod Epi-
scopus Ro-
manus, &
Episcopi,
qui eius fi-
dei adherēt
euangeli-
zant, fructi-
ficet, & cre-
scat.
Euangelium
Lutheri ex-
tra Germa-
niam non
fructificat
& crescit, &
vix in ipsa
Germania.

Antoni, dic sodes, peruenit ne ad omnes? est ne in vniuerso mundo? fructificat, & crescit extra Germaniam? quid dixi extra Germaniam? fructificat, & crescit in ipsa Germania? dices fortassis audiri vestrum Euangelium in vniuerso mundo ab Ecclesia electorum: si auditur; videtur igitur is, qui euangelizat. Non enim respondebis, vt antea dixi, audiri quidem vocem Euangelij, sed neminem videri, sicut de illis, qui Paulum comitabantur in Actis Apostolorum, cap. 9. scriptum est. Quod si visibilis est, qui

qui euangelizat, visibiles etiam erunt, quia audiunt. Atque ita Ecclesia electorum redibit ad visibilem. Euangelium ergo Lutheri in vniuerso mundo etiam apud Indos in Ecclesia catholica visibili, quæ illic est, prædicatur. vide Antoni, quo ventum est gradatim. Igitur nihil differt Euangelium Lutheri à nostro; sicut enim nostrum in vniuerso mundo prædicatur in Ecclesia visibili, sic euangelium Lutheri; & sicut nostra Ecclesia est Catholica; sic Ecclesia Lutheri. Vos igitur quamuis ignoratis, habetis apud Indos, qui congregent Ecclesiam Lutheri ad audiendum euangelium eius. credis ne hoc Antoni? nauiga illuc cum merce ista dogmatica tui Euangelij, & experieris, an frigeat ibi tuum euangelium an caleat. Deinde, quod sumpsiisti ad argumentandum non esse Pontificem Romanum, & eius episcopos successores Apostolorum, non congregare eos in nomine Domini Ecclesiam, sed dissipare eam, & abstrahere à Christo, quomodo probasti? Quis hoc testatur, nisi vos? num dedit, quo cū disputas? quis Aristoteles, aut Zenon docuit te sumere, quæ non conceduntur, ad efficiendum, quod vis? Quid delirius dici potest? fortasse dices sumpsisse te, quod luce meridiana clarius est, sic enim dicere soletis, cum aliud genus probandi non suppetit. Nos verò testimonio ecclesie Catholicæ, quæ in vniuerso orbe diffusa est, probamus, vt paulò ante docui, falsum esse quod sumpsiisti.

Quomodo si doctores Protestantium dicant euangelium Lutheri audiri in vniuerso mundo in ecclesia inuisibili electorū, sequatur prædicari euangelium Lutheri in vniuerso mundo in ecclesia visibili.

Quomodo Antonius secundum artem disputandi, quæ didicit, summat non cōcessa, neque probata ad efficiendum, quod vult.